

[Formanden]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg.

Af justitsministeren (H. P. Clausen).
(Fremsat 25/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Da dyreforsøgsloven blev vedtaget til ikrafttræden pr. 1. oktober 1987, blev det samtidig vedtaget, at loven skulle tages op til revision i indeværende folketingsår. Vi ved nu, at der i næste samling bliver fremsat forslag til ny dyreværnslov. Derfor forstår jeg godt ministerens ønske om, at dyreforsøgsloven skal ændres i lyset af de ændringer, der foretages i den almindelige dyreværnslov, og at revisionen altså udskydes til næste samling. Jeg er opmærksom på, at betænkningen om dyreværn, som er afgivet i december 1988, er udsendt til høring med frist til 1. april 1989. Jeg er også opmærksom på, at der er forskellige opfattelser af, hvorledes en ny lov skal udformes.

Derfor vil jeg gerne sige, at det mindste, vi kan gøre her i landet, er at sørge for, at Europarådets konventioner vedrørende dette emne også kommer til at indgå i dansk lovgivning. Tilsvarende kan ministeren kigge til både Sverige og Vesttyskland for at se, hvorledes de to landes lovgivning ser ud. Jeg ser i hvert fald, at der er et klart behov for opstramninger for så vidt angår den intensive husdyrproduktion.

De ting, jeg har set og hørt om dyreforsøg, har gjort mig utilpas. De har givet mig kvalme, ja, billeder og film om dyreforsøg har fået mig til at lukke øjnene af forfærdelse. Forhåbentlig har den nye forsøgslov afhjulpet noget af det. Det er det, vi bør vurdere i forbindelse med den kommende samlede revision, og derfor støtter vi det foreliggende lovforslag.

Pernille Sams (KF):

Det Konservative Folkeparti synes, det er

helt naturligt at se dyreforsøgsloven i sammenhæng med dyreværnsloven, og derfor støtter vi ministerens lovforslag.

Margrete Auken (SF):

I og for sig kan man ikke indvende noget syndeligt imod, at vi venter med at revidere loven, til vi får det hele i sammenhæng. Den har fungeret så kort, og jeg synes også, det var meget godt, at Socialdemokratiets ordfører her gjorde opmærksom på, at når vi skulle igennem hele det store lovkompleks med dyreværn, skulle man ikke regne med, at det ville gå glat igennem, hvis vi ikke fik gjort noget ved industridyreholdet. Det vil jeg meget gerne på SF's vegne tilslutte mig, således at dette signal kan komme af sted i tide.

Men det er dyreforsøgsloven, vi skal snakke om nu. Jeg synes, det er lidt ejendommeligt, at justitsministeren, når han fremsætter dette lovforslag, ikke gør opmærksom på, at den ikke virker i øjeblikket. Pr. 1. januar 1989 har dyreforsøgstilsynet simpelt hen ikke fungeret, fordi de fire dyreværnsorganisationer og repræsentanten for de sygdomsbekæmpende organisationer har nedlagt deres mandat, og så har Justitsministeriets lovkontor meddelt formanden, at nævnet ikke fungerer. Der ligger altså en række ansøgninger, som ikke bliver behandlet, plus at der altså ikke føres noget tilsyn.

Jeg synes nok, det burde have været nævnt, fordi der åbenbart enten er et hul eller også en vild uenighed om, hvorvidt det er Folketinget eller Finansministeriets kontorer, der afgør, hvordan en lov skal virke. I bemærkningerne til lovforslaget står der, at man regner med, at der skal betales honorar til de mennesker. Vi ved, det er et stort arbejde, og vi kan ikke få vores lovgivning til at fungere på alle de områder, hvor vi inddrager lægfolk, hvis ikke vi er villige til at betale for det, det er jo hamrende urimeligt. Vi ved også fra andre steder, at et menneske, som ikke har andet i ryggen end sit daglige arbejde, er helt på den, hvis han er selvstændig og skal klare flere møder om måneden uden at få kompensation for tabt arbejdsfortjeneste, uden at få diæter eller honorarer eller noget som helst, og så sidder de statsansatte dér, som damper af i arbejdstiden, og som derudover får diæter eller honorarer. Det går ikke, og jeg synes, at ministeren burde have gjort os opmærksom på det, om ikke andet så ved en orientering i forbindelse med lovforslaget.

[Margrete Auken]

Det skal i hvert fald siges nu, og jeg ville faktisk meget gerne have svar på, hvad det er for nogle love, man skal lave, sådan at det også trænger ind ovre i Finansministeriet. Jeg ved, det har været på finansloven og er blevet blokeret derfra. Jeg ved, at den tidligere justitsminister, som nu er Folketingets formand og derfor selvfølgelig bør interessere sig for, om lovgivningen kommer til virke i ministerierne, har henvendt sig flere gang til Finansministeriet og bedt om at få denne sag i orden, og den er blokeret.

Det er oven i købet i denne sag så grotesk, at pengene jo kommer ind, idet man betaler 2.500 kr. som et engangsbeløb for at få en tilladelse og derefter 500 kr. om året. Så det er simpelt hen blevet en forretning for staten, når de mennesker, der lægger et stort arbejde i at tilgode de interesser, vi har givet udtryk for her i Folketinget i vores lovgivning, afskæres fra deres arbejde. Vi kan jo ikke gå ud fra, at det er velbeslåede statsansatte eller på anden vis godt finansierede folk, der sidder dér. Det kan godt være, at nogle af de organisationer, der udpeger dem, har masser af penge, men det er der altså andre der ikke har, og under alle omstændigheder er det ikke vilkår, vi kan arbejde med.

Jeg vil bede justitsministeren fortælle, hvornår dyreforsøgsloven kommer til at virke igen, for det er ejendommeligt, at man vil udskyde revisionen af en lov, der ikke virker.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg er sådan set enig med de øvrige ordførere, der har været lidt utilfredse med den langsomhed, der giver sig udslag i, at justitsministeren i stedet for at fremsætte det bebudede forslag til ændring af loven om dyreforsøg skal have tilladelse til udsættelse endnu 1 år.

Jeg mener ikke, det er rimeligt, at vi udsætter revisionen i så lang tid. Efter det oplyste skal høringsgrupperne give tilbagemelding den 1. april i år, og så har justitsministeren ca. 7-8 måneder til at få forslaget udarbejdet i.

Dette forslag drejer sig jo om lovgivningen om dyreforsøg, og der er ingen grund til at blive ved med at undlade at tage beslutning. Hvis det ikke kan være anderledes, siger Fremskridtspartiet naturligvis ja til udsættelsen, men vi er ikke helt tilfredse, og jeg vil gerne høre lidt nærmere, hvad justitsministeren har at sige til den sag.

I øvrigt har jeg igennem flere spørgsmål det sidste års tid til justitsministeren forsøgt at få en dato fra ministeren vedrørende en ændring af dyreværnsloven, men hidtil uden resultat. Svaret er jo kommet med dette forslag, der drejer sig om udsættelse, og det er et trist svar. Ministeren må være vidende om, at jeg allerede før septembervalget i 1987 rykkede ham første gang, og da bebudede han, at der ville komme en revision i løbet af ganske kort tid. Den er ikke kommet på nuværende tidspunkt.

Bjørn Elmquist (V):

Vi er sprunget lidt i ordførerrækken. Undskyld, jeg ikke var til stede, da jeg egentlig skulle have været på talerstolen.

Men mit budskab er heller ikke særlig revolutionerende: Vi mener, det er rigtigt, at man udskyder revisionen, indtil vi alle sammen har nået at gennemgå den betænkning, der er kommet om den ny dyreværnslov.

Vi kan derfor støtte lovforslaget.

Kirsten Lee (RV):

Det Radikale Venstre støtter justitsministerens lovforslag. Vi synes, der er god grund til, at dyreforsøgsloven og den ny dyreværnslov bliver behandlet under ét.

Nør Christensen (CD):

Det er altid let for en opposition at kritisere den til enhver tid siddende minister. Jeg skal gøre det lidt behersket og sige, at vi naturligvis kan støtte ministerens forslag, fordi vi ikke ønsker, at ministeren skal have urolige nætter af den grund. Vi håber til gengæld, at lovforslaget kommer frem meget tidligt i den kommende samling.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan også tilslutte sig forslaget om udsættelse. Vi mener, det er meget vigtigt, at man bruger den kommende tid til at få lavet et forslag, der virkelig tager hensyn til de mange problemer, der er i dette spørgsmål.

Det er jo nemlig et emne, som optager folk meget, og jeg tror også, der vil være en grund til i forarbejdet at se på, hvordan man kan få medicinalindustrien til at undgå så mange dyreforsøg og anvende andre metoder i stedet for. Det blev jo brugt som begrundelse, da vi gennemførte loven, at man ikke kunne frigive me-

[Inger Stilling Pedersen]

dicinen, hvis der ikke forud var gjort dyreforsøg med den.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Jeg skal sige tak til de ordføree, som er enige med mig i, at det er hensigtsmæssigt at foretage en ændring og revision af denne lovgivning, samtidig med at vi tager stilling til en lov om dyreværn, fordi de to ting hænger sammen. Som det også blev nævnt af hr. Erling Christensen, foreligger der nu en betænkning, og vi har en høringsrunde, som slutter til april, og det betyder, sådan som Folketingets arbejde er tilrettelagt, at det ikke er muligt at fremsætte lovforslag, som kan gennemføres i denne samling, idet jeg mener, der bør lægges afgørende vægt på høringsvarene i arbejdet med at formulere det lovgivningsgrundlag, som vi kan lægge frem i næste samling.

Til hr. Nør Christensen skal jeg sige, at jeg er indstillet på at gøre det så tidligt, som det er muligt, når vi jo nu efter april kan tage arbejdet op.

Jeg skal til fru Margrete Auken sige, at jeg er fuldt opmærksom på det problem, der består i, at Rådet for Dyreforsøg har problemer, fordi der er og har været en grundlæggende uenighed om vederlæggelsen. Dette spørgsmål har været taget op i flere omgange, men er endnu ikke løst.

Jeg kan oplyse, at jeg også selv har taget det op over for Finansministeriet, og at sagen vil komme i Lønningsrådet nu meget hurtigt igen i håb om, at vi kan få løst spørgsmålet.

Man skal dog være opmærksom på, hvordan disse forhold hænger sammen, når man vil bedømme dem, idet det er sådan, at Finansministeriet administrerer de regler, som Finansudvalget har fastsat for vederlæggelse og aflønning af den type, vi her har med at gøre.

Jeg er som sagt helt opmærksom på problemet og vil også sørge for at få det løst, for vi skal have det råd til at udføre sine funktioner. Men nu må vi afvente den behandling, Lønningsrådet vil give sagen efter et nyt oplæg, hvorefter vi må tage stilling til, hvordan vi kan få rådet til at fungere.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det er et mildt udtryk, justitsministeren bruger, når han siger, at der er problemer. Nej, det virker slet ikke, og det vil sige, at

det, som var vores kernepunkt i denne lovgivning, da vi lavede den, er ude af kraft, for det er pr. den 1. januar meddelt formanden for tilsynet, at det ikke kan opfylde loven; derfor kan man ikke give tilladelse, og man kan ikke føre tilsyn.

Jeg synes derfor, sagen er meget akut, og der er ikke bare tale om, at der er lidt uenighed, nej, det er faktisk en sag, der skal handles i, og jeg mener, at de tilkendegivelser, der er kommet fra Folketinget, er så klare, at jeg må være bedøvende ligeglad med, hvad Lønningsrådet mener om sagen. Når vi har lavet en lov herinde, der ser ud, som den gør, skal det da fungere, og jeg kan ikke se, hvorfor man skal kunne sidde og få det opløst et andet sted. Det skal da bare meldes tilbage, og så må man se at få Lønningsrådet på plads i forhold til dansk lovgivning.

Justitsministeren (H. P. Clausen):

Begrebet mildhed står forskelligt på skalaen. Hvis jeg er blevet opfattet som mild, er jeg da kun glad for det.

Men det, jeg sagde, var, at der foreligger et akut problem, som har eksisteret siden den 1. januar, som vi siden da har prøvet at løse, og som vi også nu arbejder energisk på at løse. Så kald det mildt eller ikke; det er realiteten set fra mit synspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om inkorporering af den europæiske menneskerettighedskonvention i dansk ret.